

[Samuelson.]

i Lovforslaget nærmere beskrevne Pladser for at foretage Undersøgelser med Henblik paa Spørgsmaalet om, hvorvidt en af disse Pladser maatte være egnet til Anlæg af yderligere en Havn, der kan tjene som Støttepunkt for det danske Fiskeri ved Grønland. Sluttelig foreslaas der tillagt Regeringen Bemyndigelse til at afholde Udgifterne ved eventuelt Anlæg af en Havn med dertil hørende Station, Radioanlæg og Personale.

Jeg skal udtale min Glæde over, at der nu er Udsigt til at faa den længe ønskede Havn som yderligere Støttepunkt for det Fiskeri, som fra færøsk Side drives ved Grønland. Blot nu en af de Pladser, som der er Tale om i Lovforslaget, har Betingelser for at blive et godt Støttepunkt for Fiskeriet! Jeg skal ikke nævne alle de Betingelser, der udkræves, men det er givet, at Pladsen maa ligge godt i Forhold til Fiskepladserne, at Besejlingen ikke maa være forbundet med Fare, at der maa være gode Betingelser for at opankre ved Havnen, at der maa kunne faas fersk Vand paa Stedet, og at man let kan komme i Land.

Det vil være dette høje Tings Medlemmer bekendt, at Færingerne har Ønsker med Hensyn til Fiskeriet ved Vestgrønland, som ikke opfyldes ved det foreliggende Lovforslag. Jeg har i de senere Aar Gang paa Gang omtalt disse Ønsker og en enkelt Gang stillet Forslag i Overensstemmelse med mine Udtalelser, uden at det har været muligt at komme videre end til det, der indeholdes i det foreliggende Lovforslag. Færøernes Lagting har Gang paa Gang udførligt udtalt sig om disse Ønsker i Andragender til Regeringen. En Adresse fra færøske Fiskere og fiskeriinteresserede blev i Fjor afleveret til Regeringen af Udsendinge fra Fiskeriorganisationer paa Færøerne, og i Efteraaret 1933 har samtlige Medlemmer af Rigsdagen faaet en Henvendelse fra Lagtinget i samme Retning.

Det har derfor forundret mig noget at læse i færingske Blade, at en Færing, som har været her i København og skal have talt med den højtærede Statsminister om Grønlandsfiskeriet, bl. a. har fortalt derhjemme, at Statsministeren skal have sagt, at naar man ikke er naaet videre i Grønlandsspørgsmaalet, er det, fordi den færøske Folketingsmand ikke har givet tilstrækkelige Oplysninger i denne Sag. Nu nævner jeg dette, fordi jeg ønsker, man skal være orienteret om, hvad der siges; men jeg tror ikke paa, at den højtærede Statsminister har udtalt sig, som det citeres, fordi det jo ikke vilde være i Overensstemmelse med

Sandheden. Alt, hvad der er udtalt i Lagtinget om denne Sag — og det er meget —, er tilgaaet Regeringen gennem Aarene, og Rigsdagen har ogsaa haft Lejlighed til at gøre sig bekendt med, hvad der er oplyst fra færøsk Side.

Færingernes Ønsker om større Indrømmelser med Hensyn til Ret til at fiske paa Søterritoriet ved Vestgrønland næres i Aar stærkere end nogen Sinde før. Efter hvad der nu meddeles fra den færøske Fiskerflaade, som befinder sig paa For-aarsfiskeri ved Island, er Fangsten i Aar sammesteds meget ringe. Der er næppe Udsigt til, at man i indeværende Aar kan opnaa en Fangst, der er halvt saa stor som Fangsten i Fjor, og naar dette er Tilfældet, vil det desværre være givet, at man maa lægge saa meget mere Vægt paa Sommerfiskeriet ved Østisland og ved Grønland.

Ved Østisland har Færingerne endnu Ret til at fiske overalt paa Søterritoriet, men Fiskeriet sammesteds har været mindre godt i de senere Aar. Derimod har Fiskeriet ved Grønland i de senere Aar vist, at Fangsten, hvis der kunde fiskes uhindret ogsaa mellem de yderste Øer og Holme og Skær, vilde kunne blive endda særdeles god, og Faren ved Fiskeriet kunde samtidig nedsættes meget betydeligt — og Fiskeriet ved Grønland er farefuldt. Kunde Fiskerkutterne endda have Ret til at sejle ind i Læ af Øerne for at gøre Fangsten i Stand, naar Uvejr indtræder, medens dette Arbejde skal foregaa, vilde det være et betydningsfuldt Fremskridt. Jeg maa i denne Forbindelse sige, at hvis der skulde ske Ulykkestilfælde, hvilket jeg ikke haaber skal ske, men hvis der skulde ske Ulykkestilfælde deroppe under Fiskernes Ophold ved Grønland, fordi Retten til at sejle ind mellem Øerne for at gøre Fiskeri i Stand mangler, saa vil sikkert flere Rigsdagsmænd end jeg føle Ansvaret meget tungt.

Jeg maa derfor, idet jeg takker for de Fremskridt, som det foreliggende Lovforslag indeholder, meget anbefale, at man villigt overvejer, om der ikke kunde gøres yderligere Indrømmelser til de indenrigske Fiskere, som arbejder ved Grønland. Personlig har jeg den Overbevisning, at Færing eller danske Fiskere overhovedet ikke vil fortrædige Grønlandernes Fiskeri. Det færøske Haandlinefiskeri — og Færingerne driver kun Haandlinefiskeri — kan overhovedet ikke fortrædige de grønlandske Fiskere, og Færingerne i Almindelighed ønsker det bedst mulige Forhold mellem Grønlandere og Færing. Skulde der blandt disse godt 2000 færøske Fiskere, som